

saaledes som den nu er, er et non plus ultra af en Forsamling, en Forsamling, som aldeles ikke bør være anderledes, og denne Mening synes jeg, at især det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) lod skinne igennem i sine Udtalelser. — Jeg begjærede egentlig Ordet for at oplyse det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Stürup) om, at man virkelig godt kan have haft en Følelse af sin Borgerpligt og havt Lyst til at udøve den, men naar man efterhaanden har faaet at se, at det er fuldstændig unyttigt at udøve den, saa unblader man at gaa til disse Valg, og saa kan der ikke med Rette rettes en saadan Bebreidelse imod dem, der blive borte, som det ærede Medlem gjorde gjældende. Forøvrigt er det jo saa at sige aldeles spildt Uleilighed at tale om denne Sag, og jeg skal derfor heller ikke opholde det hvide Thing længere, især da jeg jo har været saa uheldig at komme i en ubehagelig Stilling overfor den høitærede Formand. Den ærede Forslagsstiller kan efter min Mening ligesaagodt først som sidst tage sit Forslag tilbage, thi saa have vi ikke det at arbejde paa uden Nytte. Ja, dersom der i Forslaget laa et Princip, som Demokratiet i og for sig kunde ønske holdt frem for den almindelige Bevidsthed, saa var det en anden Sag, saa kunde jeg forstaa, at man vedblev at fremkomme med Forslaget; men naar vi, hvoengang Forslaget fremkommer, se, at dets Fremkomst er til ingen Nytte, saa kan man jo ligesaagodt spare sig den Uleilighed, og jeg vilde derfor ikke beklage, om det ærede Medlem vilde tage sit Forslag tilbage.

Sag: Jeg kunde ogsaa ønske, at Forslagsstilleren vilde tage sit Forslag tilbage, da jeg ganske vist anser det for i høi Grad ubetimeligt med Hensyn til dets Fremkomst. Jeg kan ikke være enig med den sidste ærede Taler i, at det var unyttigt for Kjøbenhavns Borgere, der vilde have andre Mænd satte ind i Borgerrepræsentationen end de nuværende, at møde og stemme; thi hvis de virkelig vare et saa stort Antal, at de overfor den øvrige Valgermasse gennem Forholdstalsvalg kunde sætte en enkelt Kandidat igjennem, saa vare de jo ogsaa istand til at sætte dem alle igjennem, saa saa stemmer der jo af hele Valgermassen. Altsaa, det forekommer mig, at naar der virkelig blandt Kjøbenhavns Borgere var et Mindretal af den Betydning, at det med Rette kunde fordrø at have Repræsentanter i Borgerrepræsentationen, saa vilde det under den ringe Deltagelse, hvormed Valgene hidtil ere udførte, have kunnet sætte samtlige Valg igjennem. Altsaa anser jeg af denne Grund Forslagets Fremkomst i dette Øieblik for ubetimeligt, fordi

der umulig kan være nogensomhelst stor Trang til det hos et betydeligt Mindretal, som jo let vilde kunne gjøre sin Indflydelse gjældende paa Valgene selv under den nuværende Valgmaade. Dernæst kan jeg heller ikke negte, at jeg anser Forslaget for ubetimeligt, forsaavidt der, efter hvad man kan dømme om den almindelige Stemning hos det store Flertal af Kjøbenhavns Stætteydere, ikke synes at være nogen stærk Interesse tilstede for dette Valg. Kaster man blot et Blik op paa vor Tilhørerplads, vil man se, at der ikke er stor Interesse for denne Sags Behandling. Men der er desuden en tredie Grund. Jeg anser det for i høi Grad uheldigt at gjøre, jeg vil ikke tale om Statens Forfatning, men selv en saadan større Kommunes Forfatning som Kjøbenhavns, til Gjenstand for hurtig paa hinanden følgende Forandringer. Jeg tror, at det er af meget stor Vigtighed, at saadanne Forfatningspørgsmaal som Hovedstadens kommunale Bestyrelse faae Tid til ligesom at vøge fast i den almindelige Bevidsthed, og vil jeg endog sige i den almindelige Kjærlighed, og at de Forandringer, som gjøres, kun gjøres med varsom Haand efter tilstrækkelig Erfaring, saa at man virkelig kan sige, at de fremgaa af et nødvendigt Lyk ifølge de gjorte Erfaringer. Uagtet jeg altsaa fra denne Side betragtet misbilliger, at Forslaget er fremkommet, kan jeg dog ikke, naar Forslaget foreligger, stemme imod det. Jeg kan ikke stemme imod det, fordi jeg ligeoverfor de repræsentative Forfatninger og de Misligheder og Farer, som de kunne medføre med Hensyn til en retfærdig Haandhævelse af deres Rettigheder, som ikke kunne gjøre sig gjældende gennem et Flertal i Repræsentationen, ligefrem anser Mindretallets Ret for en hellig Ret, som man maa beskytte og værne om, hvor man kan, og jeg er saa fuldstændig gjennetrængt af Følelsen af, at naar et Mindretal paatalder sin Ret, saaledes som det er gjort gennem dette Lovforslag, bør man respektere den. Altsaa, jeg maa stemme for Forslaget, uagtet jeg godt indser, at det neppe denne Gang vil føre til Noget; men jeg maa ialfsald gjøre det for at lægge min ringe Stemmes Lyk til til Støtte for Forslaget, hvis Princip jeg i og for sig anerkjender. Jeg vilde ganske vist ønske, at de i denne Sag, der i saamange andre Spørgsmaal ere mine Meningsfæller, ogsaa vilde tage dette Forslag under Armene. Jeg har selv saa ofte følt, hvor haardt det er, naar man har en god og retfærdig Sag at kæmpe for, og har en god Hensigt med det, man kæmper for, slet ikke at kunne vdrøtte Noget, fordi man ikke er istand til at kunne arbejde sig op til et Flertal. Naar jeg har denne Følelse gennem egen Erfaring, føler jeg det som en ligefrem Pligt ogsaa ligeoverfor den, der hører